RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 125.521 van 19 november 2003
in de zaak A. 143.682/XIV-17.477.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DE RAEDEMAEKER,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Augustijnenstraat 7

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Braziliaanse nationaliteit, op 8 november 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 oktober 2003 om het grondgebied van het Rijk te verlaten, uiterlijk op 22 december 2003;

Gelet op de beschikking van 14 november 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Verzoekster, van Braziliaanse nationaliteit, zou in België zijn binnengekomen op 21 augustus 2002. Zij was in het bezit van een paspoort geldig tot augustus 2006.

1.2. Verzoekster stelt tijdens haar verblijf een duurzame relatie te zijn aangegaan met M. B., een tot verblijf gemachtigde vreemdeling, waarmee zij althans een feitelijk gezin zou vormen. Tevens stelt zij een kind te verwachten, waarvan M. B. de vader zou zijn en waarvan de bevalling uitgerekend is voor 22 november 2003.

1.3. Op 3 november 2003 wordt aan verzoekster het bevel gegeven om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit bevel betreft de thans bestreden beslissing. De motivering van dit bevel luidt als volgt:

> "(...)
> - Wet van 15 december 1980, artikel 7, eerste lid, 2/: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.
> - Regelmatig verblijf verstreken
> (...)";

2. Over de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert:

"Ernstige middelen die tot vernietiging kunnen leiden:
Het eerste en enige middel,
Doordat de beslissing dd. 29.10.2003 om het grondgebied te verlaten als volgt gemotiveerd is:
- 'Wet van 15 december 1980, artikel 7, eerste lid, 2/: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.
- Regelmatig verblijf verstreken'.

Terwijl verzoekster hoogzwanger is en duurzaam samenwoont met de heer M. B., die in België verblijft met een verblijfskaart van EEG-onderdaan;
Dat de beslissing dd. 29.10.2003 het recht op privé- en gezinsleven schendt, zoals gewaarborgd door art. 8 van het EVRM.
Dat verzoekster voor haar zwangerschap nooit een bevel heeft gekregen om het grondgebied te verlaten. Dat de beslissing om het grondgebied te verlaten op dit ogenblik dat zij hoogzwanger is en weldra moeder van een pasgeboren baby van wie de vader op reguliere wijze in België verblijft (stuk 7), niet meer proportioneel is aan de schending van het recht op privé- en gezinsleven gewaarborgd door art. 8 van het EVRM.
Dat verzoekster in de mogelijkheid moet gesteld worden om haar verblijf te regulariseren. Dat het in de huidige omstandigheden, nl. hoogzwanger en als alles goed verloopt met een pasgeboren baby, bijzonder belastend is voor verzoekster als zij van de heer BAH en/of haar kind wordt gescheiden. Dat het nut en het doel van de maatregel dat een persoon in zijn land van herkomst een aanvraag moet doen tot verblijf in België van meer dan drie maanden in casu niet opweegt tegen de aantasting van het privé- en gezinsleven dat daardoor wordt veroorzaakt.
Dat het bevel om het grondgebied te verlaten tot gevolg heeft dat het pasgeboren kind van één van zijn ouders zal worden gescheiden. Dat de beslissing daardoor ingaat tegen de verdragsrechtelijke bepalingen van het Verdrag inzake de rechten van het kind, en meerbepaald art. 3, art. 7 en art. 10. Dat de beslissing niet genomen is 'in het belang van het kind' en niet 'met welwillendheid en menselijkheid'.
Zodat, het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 29.10.2003 niet naar recht gemotiveerd is, en dus de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 op de motivering van bestuurshandelingen schendt, alsook het proportionaliteitsbeginsel, alsook art. 8 van het EVRM, alsook art. 3, 7 en 10 van het Verdrag van New York inzake de Rechten van het Kind;";

2.3. Overwegende dat, wat betreft de aangevoerde schending van de motiveringsplicht, verzoekster in het verzoekschrift zelf aangeeft dat zij het Schengengebied betreden heeft op 21 augustus 2002; dat overeenkomstig artikel 6, tweede lid van de Vreemdelingenwet, verzoekster laatstens op 21 november 2002 het grondgebied van het Rijk diende te verlaten; dat verzoekster echter verkoos sindsdien illegaal op het grondgebied te verblijven en nergens het bewijs aanbrengt dat zij ook maar de minste poging heeft ondernomen om haar verblijf te regulariseren, ofschoon zij zou samenleven met een tot verblijf gemachtigde vreemdeling en zelfs een kind zou verwachten van deze persoon; dat zij enkel aangeeft het voornemen te hebben om een regularisatieaanvraag in te dienen; dat bezwaarlijk aan de verwerende partij kan aangerekend worden dat zij geen rekening heeft gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing met een voornemen van

verzoekster waarvan zij niet in kennis gesteld was op het ogenblik van het nemen van de beslissing, daargelaten of de loutere aanvraag tot regularisatie al iets zou afdoen aan de vaststelling dat verzoekster sedert 21 november 2002 illegaal op het grondgebied verblijft; dat derhalve de verwerende partij terecht kan vaststellen dat verzoekster langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn en er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd; dat dienvolgens het enig middel, in zoverre verzoekster de schending aanvoert van de motiveringsplicht, niet ernstig is;

2.4. Overwegende dat, wat de door verzoekster aangevoerde schendingen van artikel 8 van het E.V.R.M., van de artikelen 3, 7 en 10 van het Verdrag van New York inzake de rechten van het kind en van het proportionaliteitsbeginsel betreft, deze aangevoerde schendingen allen steunen op het gegeven dat zij zou gescheiden worden van haar levensgezel en dat haar levensgezel, vader van haar ongeboren kind zou gescheiden worden van zijn kind; dat echter dient vastgesteld te worden dat verzoekster zelfs geen begin van bewijs aanbrengt dat zij samenwoont met een tot verblijf gemachtigde vreemdeling, laat staan dat er enige aanwijzing is dat deze persoon de vader van haar kind is; dat met andere woorden de door verzoekster naar voren gebrachte feitelijke gegevens niets dan loutere beweringen zijn; dat dit onderdeel van het middel, zoals geadstrueerd door verzoekster feitelijke grondslag mist en om deze reden onontvankelijk is;

3. Overwegende dat verzoekster geen ernstig middel aanvoert; dat derhalve niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **A. BEIRLAEN.**